

KAJ MUNK K

NIEUWSBRIEF

Van de praeses...

Het aftellen is begonnen!

Deze nieuwsbrief verschijnt ter ere van de reünie, die op zaterdag 31 maart 2007 gehouden gaat worden in Den Haag voor Kaj Munkers, die in de periode 1960-1980 op deze school hebben gezeten.

Oplage: ca. 765 exemplaren
Uitgifte: per e-mail

Redactie:

Dolly Huisman-Vink, abactis
[m] johnh@kabelfoon.nl
Erna Grol-Vink, praeses
[m] erna12@xs4all.nl

Vormgeving

Frank van Veem
idonuts, Den Haag

In dit nummer...

- Van de praeses 1
- De eerste steen 1
- Van de abactis 2
- Badgemaster Ed 2
- Reactie op nieuwsbrief 4 2
- Munkmemories*
- Juf Nelleke van der Leeden 3
- Munkmemories* Jacques Serle 4
- Op bezoek bij...*
- Juffrouw Bierens en Jonker 5
- Op bezoek bij...*
- Bram Nieuwenhuyzen 6
- Munkmemories* Jan Verjaal 7
- Munkmemories* Roelof Willemze 7
- Ingezonden stuk Remco Kalter 7
- Munkmemories* Lida Lodder 8
- Niet gevonden leerlingenlijst 8

Nog maar een paar weekjes en dan is het zover. De adrenaline begint al aardig te gieren door onze aderen. De aanmeldingen en betalingen stromen bij ons binnen. Ed van der Kerff krijgt dagelijks namen door van Kaj Munkers, waarvoor ook badges gemaakt moeten worden...

Ik was vorige maand aangenaam verrast met een telefoontje van Mevrouw Opbroek. Zij heeft in de periode 59-63 op de Kaj Munk School lesgegeven en herinnerde zich ook nog onze ouders, die toen zij nog leefden bij haar in de wijk woonachtig waren en bepaalde activiteiten deden voor de bewonersvereniging. De herinnering aan onze dierbare ouders werd even op een aangename manier levendig gemaakt. Dolly en ik merken steeds vaker, dat de lijntjes kort waren/en nog steeds zijn in de wijken rond de school. Vorige kreeg ik een telefoontje van Leo Steenks (periode t/m 1964)...via via werd hij op de hoogte gebracht van onze zoektocht naar Kaj Munkers (getipt via juf Pannekoek-Van Est, die Leo's moeder sprak...)

Verder was het hartverwarmend om direct hulp aangeboden te krijgen na onze oproep van 28 februari....zelfs de vraag naar potige

mannen is vervuld!! Geweldig, dat gevoel van alle neuzen dezelfde kant op. In het stukje van de abactis zal Dolly de laatst bekende gegevens vermelden...

In deze nieuwsbrief staan twee interviews, memoires van juf Nelleke van der Leeden (nu Meuzelaar) en van diverse Kaj Munkers. Tevens een foto van de eerste steenlegging door Theodoor van Boven.

Tot slot zal er vlakvoor de reünie een mail komen met de laatste puntjes op de ie. Het gebouw is overigens rookvrij, roken doen we dus buiten op het schoolplein ?

Wil je een e-mailadres hebben van een klas- of schoolgenoot... neem dan even contact op met Dolly.

En voor wie nog twifelen... gewoon komen... maak die 15 euro op tijd over en wij weten bijna zeker, dat je er geen spijt van zult hebben.

Kaj Munk De eerste Steen

Op 3 juni 1959 werd de eerste steen gelegd van de Kaj Munkschool door Theodoor van Boven, zoon van dominee van Boven. Op de foto zijn tevens te zien dominee van Boven en zijn echtgenote, meneer Busink en Wim den Hartog. De architect van de Kaj Munkschool is: J.B. Fels. Op de website van Theodoor staat een leuk stuk geschreven door zijn vader: Kerk en Condoom.... www.condomerie.com
Dominee van Boven leeft nog!!

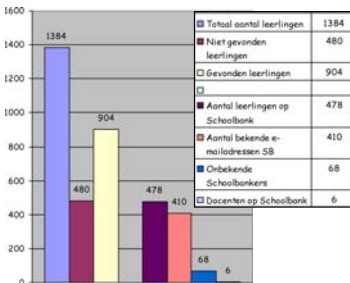

Van de abacis... Verslag 5

door: Dolly Huisman-Vink (59-65)

Deze maand staat voor ons in het teken van 'aftellen naar de 31'! Van het zoeken naar Kaj Munkers zal niet zo heel veel meer komen, maar er zijn er gelukkig met jullie hulp al meer dan 900 gevonden en komen er nog steeds bij!

Fetije: in december 2005 zijn we onze zoekacties gestart met 343 namen (dit waren de namen van onze klasgenoten aangevuld met de namen die we op de Schoolbank vonden); dit lijstje paste op 5 A4-tjes. Heden ten dage bevat de lijst 1384 namen, die nog maar nauwelijks op 24 A4-tjes passen. Het aantal aanmeldingen voor de reünie staat momenteel op 275, maar er komen er dagelijks bij. Ruud Hoenderdos verraste ons aangenaam door toch 15 euro te storten als vrijwillige bijdrage in de kosten, terwijl hijzelf verhandeld is op 31 maart. Heel erg bedankt Ruud, want wij hebben alles heel krap berekend om de reünie toch maar voor zoveel mogelijk mensen betaalbaar te houden. Op de laatste bladzijden van de nieuwsbrief staan nogmaals de nog niet gevonden Kaj Munkers. Kijk s.v.p. nog even of er een bekende van je bijstaat. Het is voor niemand leuk om achteraf te horen dat er een reünie is geweest.

Misschien ten overvloede: de reünie is voor Kaj Munkers only! Een lijst van deelnemers aan de reünie ontvangen jullie deze maand per mail met de laatste mededelingen. Tot 31 maart!!

De mensen achter de reünie...

Badgemaster: Ed van der Kerff

De reünie komt er nu snel aan, de voorbereidingen lopen op volle toeren! Er komen, naar wij verwachten, ruim driehonderd oud leerlingen en een aantal oud docenten. Zo ben ik o.a. voor jullie al een tijdje bezig om de badges te maken, elke dag hoog uit een uurtje. Het is een hele kluit, want op alle badges moeten ook de portretten komen die ik knip uit jullie oude schoolfoto's. Met Word, Excel en PhotoShop aan het werk. Dolly en Erna hebben een hele lijst met namen samengesteld en foto's verzameld en deze naar mij gestuurd. Ze hebben het heel goed voorbereid! Via het masterbestand met

namen, kwam ik met een dubbele klik van de muis op een bepaalde naam direct terecht bij de desbetreffende klassenfoto waar hij of zij op stond, erg handig! Toch is het steeds goed opletten of ik op de badge de juiste foto bij de juiste naam zet, best lastig steeds al die koppies tellen op de klassenfoto's. De kwaliteit van de foto's is niet altijd even goed. En, heel vreemd, vaak moest ik degene hebben die achteraan op de klassenfoto stond en dus heel klein stond afgebeeld.... Ook moest ik worstelen met te lage resolutie van de foto's. Bij elke fotootje op de badge heb ik geprobeerd de helderheid, contrast en scherpte goed te krijgen, maar dat lukte niet altijd. Als je je nog wil opgeven en je wilt graag goed op je badge komen, mail dan een goede portretfoto uit die tijd van je (met natuurlijk duidelijk je naam er bij) naar Dolly of Erna, met een resolutie van minimaal 150 dpi en een formaat van ongeveer 3 x 4cm in JPG

(groter mag altijd). Ik heb het nog niet gehad over het uitprinten, en insteken in de badgehouders, dat komt allemaal nog, dat wordt met een paar man om de tafel zitten, koffie er bij en aan de slag. Dus ik ga gauw verder, we zien elkaar op 31 maart!

Ed van der Kerff.

Stukje van Lees Eikelenboom Reactie op nieuwsbrief 4

Cees Eikelenboom kan ik me goed herinneren. Hij was het stoute jongetje van de klas, althans dat vonden de leraren. Hij hing in z'n bank, dat mocht in die jaren niet en hij lette niet op. Had het duidelijk niet naar zijn zin. Werde ook regelmatig door Busink niet zachtzinnig aan zijn oor

uit de klas gehaald. Ik heb zeker 1 jaar bij hem in de klas gezeten en zat schuin voor hem. Het was een aardige jongen, maar stout voor die tijd en ja het was een strenge school! Ik had vaak erg met hem te doen.

Poula Tinga (schoolperiode 57-63)

De Munkmemories van...

Juf Nelleke Meuzelaar van der Leeden.

Wat een verrassing toen ik vorige zomer in Vanuatu een bericht van de Kaj Munk school ontving!

Juf Nelleke Meuzelaar van der Leeden.

Mijn eerste school; vers van de kweekschool in de Hortensia straat en meteen 50 kinderen in de derde klas. Daar kon je het op leren! Ook ik herinner me het tussen de deur van twee klassen staan en de orde te moeten houden voor honderd kinderen, ze zullen wel niet veel geleerd hebben op zo'n dag! Alhoewel ik al heel lang weg ben uit het onderwijs en al bijna dertig jaar in de Verenigde Staten woon (vergeef me als mijn Nederlands niet meer perfect is!) herinner ik me heel veel van de Kaj Munk school. Ik vond mezelf eigenlijk wel streng, maar dat kon bijna niet anders met zoveel kinderen in de klas, als er geen orde was kon er niet geleerd worden! Maar na het leren konden er leuke dingen gedaan worden. Als ik jarig was voerden de kinderen altijd een toneelstukje op en was het groot feest. Als een van de leerlingen jarig was tekende ik altijd een tuitje bloemen op het bord en was het ook feest. En dan eerste Sinterklaas... alle kinderen mochten een schoen neerzetten en 's avonds laat ging ik met de hulp van mijn moeder al die schoenen vullen. Ik weet niet wie daar meer plezier van had: de kinderen of ik! En dan al die leuke opmerkingen die de leerlingen maakten. Een van de jongens die op maandag morgen voor de klas een psalm moest zingen (arme kinderen denk ik nu...) zong uit volle borst: "God is getrouwd, Zijn plannen falen niet!" Blijf daar maar eens ernstig bij! Of het jongetje (Wim heette hij) dat heel triest kwam vertellen dat zijn vader ziek was en vandaag een "rundfoto" kreeg. Ook lachen was het toen mijn verloofde (die notabene een jaar jonger is dan ik) mij op de fiets van school kwam halen en de kinderen enthousiast de klas in kwamen rennen met de mededeling: "Juf Uw vader staat op U te wachten..." Maar wat ik me het allermeeste herinner is dat ik zooveel van "mijn" kinderen hield. Van allemaal, geen kind is dom of lastig, elk kind is uniek en heeft zijn bijzondere, goede en lieve kanten, als je ze maar vinden kunt... Mijn leven lang ben ik met kinderen blijven werken, kinderen zijn nog steeds mijn grote liefde!

Na de Kaj Munk school ben ik naar Amsterdam verhuisd omdat mijn verloofde Henk medicijnen studeerde aan de Vrije Universiteit. Ik heb daar op twee verschillende scholen gewerkt. In 1964 ben ik getrouwd en zoals Els van Wijk zich herinnerde, waren er een aantal kinderen van de Kaj Munk school in de Vredekerk en op de receptie (zij kwamen met mijn vriendin Marleen Haitsma). De meeste foto's van de receptie zijn helaas mislukt, maar er is er een van de kerk waar de kinderen op staan. Ik verhuisde naar Diemen en later naar de Bijlmermeer in Amsterdam. We kregen drie kinderen: Annette, Tom en Peter. En het bloed kruipt waar het niet gaan kan: na de geboorte van de jongste ging ik weer aan het werk. Ik was vice voorzitter van twaalf Bijlmer scholen en belast met "personeel". Wat was dat een interessante tijd en wat heb ik daar veel geleerd. Vijftig procent van de leerlingen kwam uit Suriname en alles wat ik vroeger geleerd had werkte absoluut niet voor deze scholen, waar we bijv. in de zesde klas leerlingen hadden die nooit lezen hadden geleerd. Vanuit de Bijlmer emigreerden we naar Utah in Amerika. Ze wilden mijn man ontzettend

graag hebben aan de Universiteit van Utah vanwege een gespecificeerd onderzoek waar hij al jaren aan werkte. Dat was niet makkelijk, vooral niet voor onze kinderen die 8, 10 en 12 waren en geen of nauwelijks engels spraken. We bleven thuis nederlands praten, maar de kinderen pasten zich niet snel genoeg aan en we kregen het advies van de school om op engels over te gaan. Dat was natuurlijk een drama de eerste tijd, maar alles went. De jongste paste zich het snelste aan. De meester van zij tweede klas had de klas de opdracht gegeven een stukje te schrijven over een beroemd persoon in de geschiedenis. De meeste kinderen schreven over George Washington of andere presidenten. Op een kind na... die schreef over onze jongste, Peter Meuzelaar, die was beroemd in zijn ogen want hij kon twee talen spreken!! Je begrijpt dat Peter het helemaal gemaakt had!

Ik had last van heimwee en besloot een uitnodiging aan te nemen als lid van het oudercomité om zodoende wat meer te leren

Lees verder op pagina 5

Vervolg van pagina 4

over het wel heel andere school systeem. Wie schetst mijn verbazing toen ik na drie maanden een baan aangeboden kreeg... Ik heb die niet aangenomen, voelde mij op dat moment nog lang niet op mijn gemak met de taal. Omdat wij midden in de Rocky Mountains wonen (ons huis staat op 2300 meter) was skien een geliefde bezigheid voor de familie en speciaal voor mij! We wonen op 15 minuten afstand van een skigebed. Om een lang verhaal kort te maken, ik ben weer naar "school" gegaan, heb een aantal examens gedaan en heb toen een baan als directrice van een kinderski school geaccepteerd. Ik heb dat 18 jaar gedaan, heel veel geleerd, en heb genoten! Het leukste wat ik opgezet heb is een skischool voor heel jonge kinderen, beginnend met 18 maanden. Ik noemde het programma "skiers in diapers" (skiers in luiers) en het was een groot succes.

Intussen, in 1990, hadden mijn man en ik een zeilboot gekocht. We misten het water en

brachten zoveel mogelijk tijd door in Californië waar onze boot Rivendel in een haven van Santa Barbara lag. We leerden zeezeilen en begonnen in 1994 bij stukjes en beetjes rond de wereld te varen. In 1998 gingen we van Hawaii via Tuvalu en Vanuatu naar Australië. Onderweg werden we ons bewust van de nood en het gebrek aan medische zorg en onderwijs op vele afgelegen eilanden. In Vanuatu vroeg de regering ons of we niet konden komen helpen. Henk en ik hadden hier al jaren over gesproken en waren eigenlijk blij met het verzoek. We hebben een jaar niet gezeild en hebben een non-profit organisatie opgezet. We hebben allebei onze banen opgegeven en ons toegelegd op "planning" en "fund raising". Ons project heet MARC (Medical Assistance to Remote Communities). Met zeeschepen gaan we naar eilanden die niet te bereiken zijn per vliegtuig of vrachtboot. Wij bouwen daar kleine medische klinieken en leiden de lokale bevolking op tot het zelfstandig verstreken van gezondheidszorg op eenvoudig niveau. Daarnaast heb ik een "sponsor a

school" programma opgezet omdat met een basis opleiding nog steeds alles begint. Mijn slagzin is: "Education is the basis of each nation". We zijn nu in jaar zes en hebben nog twee jaar voor de boeg voordat ook deze fase in ons leven afgerond is. Wat een prachtig leven heb ik gehad samen met mijn man en beste vriend en met de hulp van onze kinderen en kleinkinderen (we hebben er acht)! Begonnen met lesgeven en geïndeed met lesgeven, nu aan zwarte kindertjes. Ik hoop dat ik jullie niet verveeld heb met dit lange verhaal en ik hoop heel erg om veel reacties te krijgen van mijn lieve oudleerlingen. En wie er voor voelt om een maand in Vanuatu te komen werken als vrijwilliger (we hebben elk jaar zo'n 25 vrijwilliger artsen, verpleegkundigen, onderwijzers en technici) kan daar meer over lezen op onze website www.Project-marc.org

Nelleke Meuzelaar van der Leeden.

De Munkmemories van... Jacques Serle

In de begintijd van de school

Omdat er nog geen ervaring opgedaan was met de orde op school werden de leerlingen als de bel ging en allemaal naar buiten moeten/wilden in de gangen beneden opgepropt. Dat was niet de bedoeling. Daarom zijn ook wel oefeningen gehouden vanwege de koude oorlog. Om bijvoorbeeld snel de school te verlaten. Dit ook om menselijke verstoppingen in de gangen te voorkomen.

Nog meer over pressie en persen.

Onder de vrolijk vrijheid zoekende scholier-tjes moest ook wel stevig orde worden gehouden. In zo'n 'legbatterij gebouw' met wel duizend kinderen inclusief dependances. De 'croet en de knoet' erover.

Modern.

Er werd ook in de vijftig en zestiger jaren van alles uitgevonden. Piepschuim met z'n naam en toepassingsmogelijkheden. Door het een beetje nat te maken en ermee op een stuk glas te wrijven, was een nieuwe ervaring die we in de klas deden; piepen om dol van te worden. Huilende kinderlassen

vanwege ochtendenlang aan één stuk gepiepegier vanwege straaljagers samengaan met het door "jehova's" aangekondigde einde der tijden. De babyboom generatie werd ook ge'boomd' met 'boems' door de straaljagers die steeds door de geluidsbarrière gingen toen nog niet verboden boven bewoonde gebieden.

...van alles uitgevonden.

Nieuwe dingen van plastic bijvoorbeeld in de kindertal van toen hadden we het over de 'croet'. Dat was dat losse vorm-onderdeel-dingetje wat gebruikt werd om sinaasappelen uit te persen, wat nog niet eerder bestond. Analoog aan Chroetsjov de president van Rusland die ook mensen preste en uitperste. Er werd door zijn toedoen een etenstvoeraad aangelegd bij de mensen thuis om te overleven. Lang voordat de perestroika uitgevonden werd zaten we op school ook nog stevig onder de knoet

vrijheid

Mevrouw en meneer Busink lieten bijvoorbeeld een keer een diaserie zien van, niet alleen de in aanbouw zijnde flattenwijken

waar we woonden maar... Mevrouw Busink had in Rotterdam gewoon en toonde alle grote schepen kranen en alle grote bouwwerken waar men nog meer trots op kon zijn als burger van dit land. In Zeeland was/is veel water en groot en woest. In Zeeland toen moest voor het grootste deel nog begonnen worden met de deltawerken. Dat waren de grote verbindende verhalen waar een lijn inzat met daaraanvast de onlosmakelijke vooruitgang, de christelijke school de naoorlogse opbouw en voortvarendheid van de omgeving waar wij woonden. Die verhalen zijn bij mij tot aan de dag van vandaag nog blijven hangen. Door beloning en straf is ook een opmerkelijk saamhorigheidsgevoel gekweekt op school. Iedereen wist waar hij aan toe was. Het gaf betrokkenheid er deel van te zijn. Beloning en straf, haat en liefde, minder grijs en onverschillig als op een openbaarschool. Door de sfeer van duidelijkheid in verschil in goed en kwaad een duidelijke vorming.

<http://www.serle.nl/reunie/vroeger1.htm>

Op bezoek bij...

Juffrouw Bierens en juffrouw Jonker

“Wat was het gezellig en gemoedelijk, toentertijd op de KMS. En wat te denken van meester Busink. Wat een geweldige man, alles mocht en kon bij hem. Hij was de centrale vaderfiguur en leefde enorm mee met zijn personeel.” Ank Bierens-Been (77 jaar en sinds kort weduwe na 52 jaar huwelijk) en Dicky Mujs-Jonker (56) zijn het roerend met elkaar eens.

“Het was ook best een redelijk moderne school voor die tijd maar dat had ook te maken met Busink hoor!”

Dicky mocht bijvoorbeeld naar buiten met de klas om eikeltes te zoeken en voor Ank regelde hij dat ze op verzoek van enkele ouders in de avonduren cursus handenarbeid mocht geven op school. Ook collega's deden daar aan mee.

“Op een gegeven moment bracht ik mijn kinderen Jos en Judith naar school, inderdaad die zaten ook op de KMS, en ik vroeg hem terloops of hij een adresje wist waar ik les kon geven. Binnen 3 weken had hij geregeld dat ik 3 uur

per week, dus een middag, aan de slag kon op de KMS! En dat heb ik van 1964 tot 1983 met veel plezier gedaan! Als vakleerkracht handwerken had ik de meisjes van de 2e t/m de 6e klassen onder mijn hoede en later zelfs ook nog jongens. Die kregen handenarbeid en dat bestond uit het werken met papier, karton en b.v. touw knopen. De jongens, maar de meisjes ook hoor, waren altijd heel erg enthousiast!”

“Ik heb in de 6 jaar dat ik op de KMS les heb gegeven alleen de eerste en tweede klassen gehad”, aldus Dicky. “Geweldig leuk als je ziet dat kindertjes in een vrij korte periode ‘van niets naar iets’ groeien. De eerste schooldag kunnen ze niets en tegen de kerst kunnen ze hun eerste woordjes al lezen. Die ontwikkeling mee te maken is het mooiste wat er is. Ook het contact met de ouders was leuk, zelfs toen ik begon als 19 jarige. Ik ben gestopt in 1976 toen ik zwanger was. Ik heb toen 10 jaar geen les gegeven en Bas en ik kregen in die periode 3 jongens: Bastiaan, Pim en Maarten. Later heb ik als invalkracht gewerkt op de Helen Parkhurstschool waar ik nu al 13 jaar werk als Intern Begeleider van leerkrachten met, laten we zeggen, bijzondere leerlingen. Een verschil met vroeger is dat de kinderen toen schoolmelk kregen en tegen-

woordig kunnen ze naast de melk ook kiezen voor schoolgruiten, groente afgewisseld met fruit. Ook legde je toen als leerkracht elk jaar minimaal 1x een huisbezoek af bij de ouders van je leerlingen.”

“Dat heb ik niet meegemaakt”, haakt Ank in. “Als vakleerkracht hoefde dat niet want je had natuurlijk geen vaste leerlingen. Zo had ik ook niet zo'n hechte band met mijn collega's omdat ik op verschillende scholen les gaf. Dat kun je ook zien aan de foto's. Op de meesten sta ik niet want als er dan een foto gemaakt

Na afloop van het feest ter ere van het 20 jarig bestaan kreeg ik van Busink en mevrouw Klaassen een paar nylons

werd was ik precies op een ander school aan het lesgeven helaas. Sommige dingen maakte je niet mee of hoorde je later dan de rest. Zo kwam het ook dat toen een leerlinge van de KMS was overleden, ik dat pas hoorde op de dag dat ze werd begraven. Het meisje was tussen de middag in het trappenhuis van de flat waar ze woonde naar beneden gevallen. Ik had haar net, daarvoor nog les gegeven en ze had haar handwerkje klaar. Ontdaan was ik. Toch heb ik gelukkig ook veel goede herinneringen. Zoals die keer dat zo'n hummeletje met haar kleine koppie net boven de tafel uitkwam, kreunde: Oooh, ik word er zieek van! Het wilde waarschijnlijk niet zo erg vlieten met haar handwerkje. En het feest ter ere van het 20 jarig bestaan van de KMS. Fantastisch! Busink liet alle palen in de school inpakken met kippengas en de kinderen mochten dan als handwerkcoëfening

de gaten van het gas volproppen met vrolijk gekleurd crêpepapier. Na afloop van het feest kreeg ik van hem en mevrouw Klaassen een paar nylons nadat ik quasi beledigd had gezegd dat ik 'n' panties kapot waren gegaan door dat kippengas. Leuk was dat!” Dicky heeft nog wel contact met een oud-collega: “Afgezien dat Ank en ik, doordat we familie zijn natuurlijk, elkaar nog regelmatig zien gaan Bas en ik nog steeds regelmatig bij Bram Nieuwenhuijzen en zijn vrouw op visite. Hij was 1 jaar ouder dan ik en dat schepte uiteraard destijds ook een band. Dat tante Ank mijn collega was, was ook wel heel speciaal. Wat ik nooit zal vergeten is dat een moeder van een leerlinge uit de 2e klas me aanhield en het volgende vertelde. Ik had de kindertjes verteld dat ik zwanger was en moet het ongeveer uitgelegd hebben met voorbeelden van zaadjes en eitjes. De moeder vertelde dat haar dochter

‘vader’de en moeder’de aan het spelen was met een vriendinnetje en dat

‘vader’zaadjes deed in de thee van ‘moeder’ want ze wilden zo graag een kind! Oja, en die keer dat een jochie heel beleefd vroeg of hij de volgende dag vrij mocht want zijn opa werd geruineerd! Bleek dat opa met pensioen ging, dus gepensioneerd!”

In de loop van de avond valt regelmatig de naam van de heer Busink. Die man maakt nog steeds warme herinneringen bij Ank en Dicky los. Dicky en Bas zijn nog vaak bij hem op bezoek geweest, ook toen hij in het verpleeg-

Lees verder op pagina 6

Verloft van pagina 5

huis woonde. Hij werd heel emotioneel, die grote sterke man die vroeger alles kon regelen en zo goed waakte over het welzijn van zijn personeel. Ank en Dicky praten dan ook vol bewondering over hem: "Als je op school

aankwam moest je hem een hand geven en zo wist hij direct als je ergens mee zat. Je had dan ook direct de kans om dat te vertellen. En 1x per jaar werden alle leerkrachten bij hem uitgenodigd en maakte hij het eten klaar. Zo had je gezellig, informeel contact met je collega's. Jammer dat hij is overleden en de

reunie van 31 maart niet mee kan maken. Maar gelukkig zien we dan wel andere oud-collega's en oud-leerlingen en wat zijn we benieuwd of we er nog een paar herkennen. En of ze óns herkennen natuurlijk. Spannend! Maar 1 ding is zeker: wij zijn erbij op de reunie!"

Op bezoek bij... Bram Nieuwenhuizen

Op vrijdag 1 december 2006 betraden Frank van Veen en Erna Vink het schoolgebouw van de Prof. Mr. A. Anemaschool voor een interview met meester Bram Nieuwenhuizen. (schoolperiode 73 t/m heden)

Even later zaten we in zijn klaslokaal te bladeren in Erna's map met klas-senfoto's van de Kaj Munk. Foto's uit vervlogen tijden.

Schoolperiode:

Bram (nu 57 jaar) begon op de Kaj Munk in het schooljaar 1973-1974 klas 4. Hij was eerder uit militaire dienst gehaald! (na 13 maanden i.p.v. de toen gebruikelijke 21 maanden (een dergelijk verhaal hebben we ook van Aad van der Schen gehoord!))

Stijl:

Bram typeerde zichzelf in die tijd, als een vrij strenge leraar, die hield van discipline. Hij vindt zichzelf met de jaren wat milder geworden.

Roeping:

Brams hart ligt op de werkvloer: "Werken met kinderen!" Bram wil veel meegeven aan de soms kansarme kinderen op zijn school. Hij geeft dus veel normen, waarden én huiswerk mee!

Herinneringen:

Meneer Busink herinnert hij zich als een "moordvent". Echt een hoofd der school. Busink was berucht om zijn dictees. De meest onmogelijke zinnen kregen de leerlingen op hun bordje. Martin van Brakel was een beetje een dondersteen in die tijd. Er brak meestal ruzie uit. De leerlingen kregen met elkaar de taak iedereen een rol toe te bedelen voor het kerstspel. Bram was blij te horen dat men eruit was. Welke rol is Martin toebedeeld? Antwoord: "Hij mag schaaap zijn!" (We zijn benieuwd met hoeveel overgave Martin deze rol heeft gespeeld! red.) Tijdens een werkweek kregen de leerlingen

de opdracht om iets te kopen voor 50 cent. Als bewijs moest een kassabon worden overhandigd. Glenn of Earl Caprino presteerde het om 75 cent te betalen voor een afwasborsteltje, maar een bonnetje te bemachtigen voor 50 cent. Helaas was er een getuige in de winkel aanwezig, die alles had gehoord! Wat een pech!!!

In 1977 of 1978 had Bram zijn witte Opel Kadett op het schoolplein gezet van de Kaj Munk. De kinderen mochten in- en op zijn

auto gaan zitten. Zou een mooie reclamefoto zijn! De foto heeft Bram niet meer, maar iemand moet hem toch vast wel hebben. Wie heeft deze foto?

Nu:

Bram staat nog 4 dagen voor de klas in de bovenbouw. Op woensdag geniet hij van zijn welverdiende Bapodag. In zijn vrije tijd is hij jeugdvoorzitter van voetbalvereniging Monster.

Ik kwam halverwege klas 5 op de Kaj Munk. We waren verhuisd vanuit een klein dorpje in Zeeland naar Den Haag. Ik was 10 jaar en we spraken thuis plat Zeeuws. Je kunt je mis-schienen wel voorstellen wat voor een impact

De Munkmemories van... Jan Verjaal

het stadse leven op me had. Ik vond het eerst wel spannend en raakte wel snel gewend, maar een jaar of wat later kreeg ik toch heimwee. Na de Eindstede Mulo, de Visser Smit HAVO en Pedagogische Academie en een aantal jaren als onderwijzer voor de klas in Den Haag ben ik toch weer teruggekeerd naar Zeeland en geef ik nu al weer 25 jaar Engelse les op een VMBO school in Middelburg.

Bij meester Besselaar zat ik trouwens in het schoolleffat (volgens mij wonnen we wel de meeste wedstrijden). Daar heb ik nog een foto van. Ik sta in het

midden voor meester Besselaar. Samen met o.a. Fedor Volborth, Dick Hus, Axel Voortman, Theodor van Boven, Peter Cراس. Ik geloof niet dat er een klassenfoto gemaakt is toen ik zelf als onderwijzer een maand of 5 ingevalen heb in klas 4 dacht ik, toen juffrouw Binsbergen ziek was. Ik kwam toen als kersverse onderwijzer net van de PA. Meneer Busink belde mij toen op dat hij een baantje voor me had. Volgens mij was dat in 1976. De enige leerlinge die ik me uit die klas herinner was Anneke Roest (ik kende toevallig haar vader en broer van de volleybal uit Wateringen)

De Munkmemories van... Roelof Willemze

Ik heb van 1966 tot en met 1971 op de Kaj Munk gezeten. Heb helaas maar anderhalve maand mogen meemaken in de 6e klas van de heer Busink. We verhuisden naar Sassenheim de plaats waar ik nog steeds woon.

Nu even over een herinnering die mij nooit heeft losgelaten. Ik weet helaas niet alle details en daarom kan ik alleen de grote lijnen hier opschrijven en deze kunnen misschien ook niet juist zijn.

Het gaat over een meisje dat ik denk 1 of 2 klassen hoger zat dan ik. Ze werd redelijk veel geplaagd (had ik toen het vermoeden) Haar naam tja kan dat Sonja of Astrid zijn??? Dat weet ik dus ook niet meer. Op een dag kwam ze niet meer op school. Ze was overleden. Wat ik toen vernam dat ze zich van de trap had gegooid in het portiek. Op de dag van de begrafenis reed de stoet achter de school langs. We waren er allemaal stil van. In die tijd was het liedje Nothing Rhymed van Gilbert O Sullivan een grote hit. Dit plaatje wordt tegenwoordig niet meer zo vaak gedraaid maar als ik deze hoor denk ik altijd even aan dat meisje van 10-11 jaar van de Kaj Munkschool uit Den Haag.

Groetjes Roelof Willemze

Klas 1 t/m 6. Kruijkemeijer - Moens - Binsbergen - Schenk - Busink

Naschrift: Het is maar een kort verhaal. De grote lijnen weet ik nog wel. Als iemand meer details nog weet hoor ik het graag. Het is al meer dan 35 jaar geleden maar het leeft nog immer voort.

Namens de redactie: Het gaat over Sonja Meijer, die op 1-2-1971 is overleden. Zij had last van epilepsie.

Ingezonden door... Remco Kalter

Geschiedenis van de Kaj Munk uit schoolkrant september 1977 ingezonden door Remco Kalter (71-77) In de geschiedenis van de Kaj Munk kunnen jullie lezen hoe onze school begon met 3 klassen in de Martterrade en 4 klassen in de Werkzijde tot het moment van officiële opening van de Kaj Munkschool op 25 november 1959. Mail ons even als je ook de overige 2 bladzijden graag wilt hebben.

De Munkmemories van... Lida Lodder

Veel herinneringen blijken heel ver weggestopt in de 'grijze harde schrijf'! Gelukkig komen deze langzaam weer bovendrijven bij het lezen van de nieuwsbrieven van de Kaj Munk school!

Ik ben van '58 en moet dus vanaf 64 op de Kaj Munk school hebben gezeten. Toen ik in de vierde klas (bij meester van der Schenk) zat verhuisde ik als 10 jarig meisje naar Amersfoort. Wat heb ik gehuild en wat voelde ik me eenzaam in Amersfoort. Ik ben daar ook nooit helemaal gewend op de lagere school (klas 5 en 6) en werd erg geplaagd (ook met mijn achternaam Lodder, daar viel natuurlijk heerlijk op te rijden!). Ook op de Mavo in Amersfoort wilde het niet klikken. Gelukkig was het leed geleden toen ik als 14 jarige naar Nijkerk verhuisde. Hier kon ik het prima vinden en heb de laatste 2 jaren van de middelbare school met veel plezier gevolgd! Ik woon nog steeds (inmiddels 37 jaar) in Nijkerk, ben ruim 28 jaar getrouwd en heb een prachtige dochter van 19 jaar. Zij heeft haar lagere school vanaf haar 4e jaar (groep 1) tot en met groep 8 op dezelfde school gezeten haar is het verdriet van een verhuizing gelukkig bespaard gebleven!

Contacten helaas verwaterd

Heel toevallig (is dat zo???) ben ik vanaf november 2006 weer terug in mijn geboortestad (Den Haag dus) voor mijn werk. Ik heb een eigen communicatie- en organisatiebureau en ben tot mei 2007 twee dagen in de week werkzaam bij het ministerie van VWS en ik heb een prachtige werkplek in de Muzentoren. Tijdens de eerste lunch aldaar op de 12e verdieping had ik een prachtig uitzicht over de stad en toen kwamen er weer tal van herinneringen boven. Volgens mij is dat zo'n beetje hetzelfde moment geweest dat de eerste mailtjes over de reünie mijn digitale postbus bereikten!!!

Ongeveer 12 jaar geleden, toen mijn dochter zo'n jaar of 7 was, ben ik nog wel een keer teruggereden naar de wijk waar wij hebben gewoond (Ruimzicht) en we wandelden daar vandaan naar de Kaj Munkschool. Wat was de buurt toen al verpauperd. De school stond er verlaten bij en het gras stond hoog tussen de tegels van het schoolplein.

Ik heb nog een tijdje vanuit Amersfoort contact gehad met Jeanet Boonstra, maar na een paar jaar is dat verwaterd. Achteraf ontzettend jammer. Gelukkig kreeg ik van Dolly Huismans al een paar e-mail adressen toegezonden, en ik hoop voor de reünie al wat contacten te kunnen leggen.

Pennen opgegeten

Door de interviews met- en artikelen door Kai-Munkers in de nieuwsbrieven komen er natuurlijk bij ook tal van herinneringen! Zo herinner ik me van de eerste klas dat wij op het verlaagde schoolplein voor de aula moesten spelen. Wat ik ook spannend vond waren de overgangen van de ene naar de volgende klas! Hogere tafeltjes en grotere stoelen! Ook de inktpotjes van bakeliet waren interessant en ik zat altijd met het schuifje te spelen! Er waren leerlingen die het voor elkaar kregen aan het eind van het schooljaar hun inktpen (je kon kiezen uit de kleuren geel, blauw, rood en groen) volledig hadden opgegeten! Ook herinner ik me (maar weet niet meer welke klas) dat we een prachtig winterlandschap maakten van piepschuim. Compleet met poppetjes (van pijpenragertjes) op skietjes, liften en dennenboompjes. Voor mij was dit landschap compleet nieuw. We hadden toen nog geen tv en je wereldje beperkte zich tot het wandelen van huis naar school, buiten spelen op het grasveld bij de flats waar we woonden, zaterdag boodschappen doen in het nieuwe winkelcentrum of met de (toen nog gehuurde) VW Kever op familiebezoek in de Hoekse Waard. De vakanties bestonden uit twee weken in een soort barak in Sevenum en af en toe een dagje strand met een picknick die bestond uit brood met gebakken ei.

Een andere herinnering kwam uit het stof na het lezen van de kelderavonturen van Leen

Spaans. Hoe belangrijk kun je je voelen als je thee mag rondbrengen of tijdens de pleinvacht door een luf of meester aan de hand mee mag lopen! Ik waande mij in ieder geval in de zevende hemel!

Wat dacht je van de gevreesde bus met de schooltandarts! Je deed het bijna in je broek en volgens mij was het personeel afgekeurd legerpersoneel of zo! Wat blaften ze je af. Of de krasjes die je kreeg ter controle van TBC. Altijd viel er wel iemand flauw.

Stottertherapie

Een van de fijnste uurtjes van de week waren de muzieklessen van Meester Groen! Ik mag nog steeds graag zingen en heb in (locale) musicals diverse solo's op mijn naam staan. Meester Groen presteerde het om in de klas, waar alle leerlingen bij waren Klaas Boonstra (de tweelingbroer van Jeannet), door allerlei oefeningen van het stotteren af te helpen. Wat sneu om te lezen dat hij inmiddels overleden is. Ik had hem graag zijn bijdrage in mijn poëzie album laten zien!

Tot slot noteer ik graag de tekst van het versje door Jeannet Boonstra in mijn poëzie:

*Van de oever van het water
Zood verschoten lussen 't riel
Had een klein maar lieflijk bloempje
En dat heel vergeet mij niet!*

Ik ben ervan overtuigd dat dankzij de reünie deze wens nieuwe glans krijgt!

Lida Naber (Lodder)

Lida.naber@rappit.nl
www.rappit.nl

De lijst van Inozi niet gevonden leerlingen

Alma	Harry of Harrie	Drenth	Dion	Jonker	Ineke	Mos	Yvonne	Spronzen van	Irene
Achteren van	Rob	Dreu	Rob	Jonker	Marius	Mulder	Diana	Spruit	Peter
Admiraal	Eddy	Driver den	Jannetta	Kampen van	Don	Mulder	Wouter	Spuy (Fronk)	Alice
Ahnraai	Hanneke	Druck	Carla	Kampen van	Lennik	Mulder	Elis	Stakman	Donsen
Anker	Marjo/Margot	Dubbeldam	Leo	Ka Angelino de	Rafaela	Muller	Mu(ryr)	Stankman	Eric
Arkenen van	Hennie	Duimeman	Tineke	Kerhof	Annetiekje	Naarding	Caroline	Stam	Ronald
Arkel van	Rietje (Riekje)	Dulk den	Aad	Klein	Wilma	Naarding	Stefan/Steven	Starrenburg	Wesley
Arnout	Lea	Duran	Wendy	Klein	René	Nieve de	Hans	Steenmis	Nielsy
Boers	Booris	Egenberger (Lagas)	Wendy	Klein de	Nieuwede	Nieuwede	Hans	Steenstra	Ingrid
Baggerman	Irma	Elk van	Nelleke	Kly ten	Sylvia	Nihot	Marian	Stienstra	Sonja
Bal	Henk	Elkhuizen	Karin	Klip	Rob	Nij(2) de	Olga	Strien van	Caroline
Barnhart	Jan	Eizinga	Richard	Klis van de	Mieke	Nijndorf	Frank	Strikwerda	Yvonne
Beekink	Wil	Endert	Peter	Klompenghouwer	Bert	Nijs	Swier(2)	Taal	Yvonne
Ben van de	Elian	Eshuis	Harry	Klooster van 't	Matty	Nijs de	Hans	Taal	Hans
Benik	Willy	Eshuis	Marjanne	Klop	Gerrit	Nijs de	Nicole	Teeuwisse	Peter
Benhuizen!	Ron	Eshuis	Wim	Knijenburg	Monique	Nol van der (den Harder)	Petra	Teeuwisse	Irene
Berg	J.	Esmeijer	Yvonne	Koewelijn	Marcel	Oosten	Geteke	Teeuwisse	Petra
Berg van de	André	Fehling	Harry	Koemans	Anneke	Oosten van	Everd	Tetzelaar	Margreta
Berg van de	Ester	Fehling	Marcel	Koene	Jaap	Onzen van	Marijke	Tounissen	Dineke
Berg van de	Dennis	Feller	Karin	Koenen	Hanneke	Oosten van	Leida	Theunissen	Daniel
Berg van den	Franssen	Fluitman	Ron	Koets	Ankie	Oosten van	Saskia	Thierry	Doif
Berg van den	Win	Fluitman	Aart	Kok	Danny	Oostenboek	Rob	Thierry	Saskia
Bernard	?meisje	Frohwegen	Mariëlla	Kok	Marian	Oostrum van	Esther	Tiens	Marga
Berserik	Win	Fros	Renée	Koonings	Caroleen	Oostrum van	Lizzy	Tillemant/Tielemant	Paul
Beuker	Patricia	Geest van	Hetty	Kooyman	Anneke	Oostveen	Hans	Timmerman	Patricia
Biezen!	Sonja	Geurens	Ingrid	Korfman	Jacques	Oostveen van	Arjan	Timmerman	Jacco
Biswerk	Rene	Gier de	René	Koppes	Lucy	Oostveen van	Dirk	Timmerman(2)	Dennis
Bijker/Nijkerk	Annelies	Gier de	Nastale	Korfmaker	Erik	Oostvan	Hans	Tjeng/Cheng	Hans
Bloemendaal	Win	Giessen van	Marlene	Korfmaker	Robin	Osinga	Geesje	Valk van de	Hans
Blom	Danny	Gijzel	Eugene	Korfhof	Deborah	Oudshoorn (Zaal)	Channa	Valkenburg	Marco
Bodogem van	Gus	Ginderen van	Henkie	Kraaijenbrink	Margareth	Pachter de	Mia	Valkenburg	Sandra
Boeke	Michel	Gis (Westmaas)	Ina	Kraaijveld	Martin	Pereboom	Hans	Veen van	Peter
Boers	Gus	Goddijn	Annelies	Ger	Peters	Peters	Robbie	Veld in 't	Bertie
Bogard van de	Anneke	Groddriaan	Anne-Jan	Anne-Jan	Peterse	Plugge	John	Verbeek	Corrie
Bohemen van	Eric	Graf de	Groen	Maarten	Pluut	Polman van	Arnold	Verburg	Martin
Bol	Frank	Groot	Groen	Mary	Polman van	Polderman	Gerda	Verhulst	Edith
Bolster de	Gerrit	Groen	Peter	Diana	Post	Post	Jan	Vermeulen	Hans
Boo de	Rien	Groenenberg	Groot	Christiaan	Pot	Prinsen	Inge	Vermeulen	Ria
Boon	Monique	Groenendijk	Groot	Lucienne	Rendé	Princk	Vermel	Versteeg	Keas
Bosch van de	letje of Vige	Groot	Christiaan	Edwin	Christian	Pruken	Valerie	Verwij	Tom
Bosch van den	Ineke	Groot (de)	Lucienne	Ingrid	Edwin	Putten van	Joop	Verwij	Miranda
Bookamp	Jetty	Groot de	Ingrid	Edwin	Edwin	Racaz	Bart	Verwij	Sonja
Bookamp	Maureen	Groot de	Ingrid	Edwin	Edwin	Racz	Denny	Verwij	Nico
Brakel van	Martin	Grootendorst	Edwin	Shirley	Rob	Rademacher	Vanik	Verwij	Edwin
Bredelids	Michel	Gulpen	Shirley	Rob	Raush	Raush	Robert	Vis	Joop
Bree van	Cindy	Haagen van der	Edith	Hanneke	Rheenan van	Rijk van	Robert Jan	Vis	Kees
Brink van den	Hermien	Haarlem van	Hanneke	Krigh	Margareth	Rijn van	Linda	Vis	Ria
Brinkman	Harry	Haarlem van	Ernie	Kriganan	Nancy	Rijn van	Elvira	Vis	Astrid
Broekhuizen	Jaap	Hammen van der	Gerard	Kuiper	Hennie	Rijn van	Ronald	Visser	Marcel
Broos	Harry	Happel	Sofa Pauline	Kuipers	Eric	Rimzelwan	Monique	Vleuten van	Linda
Brouwer	Jan	Harst van der	Karin	Kuling	Branca/Bianca	Rimzelwan	Sander	Vleuten van	Peter
Bruijn de (van Innik)	Bert	Hart v	Fred	Laan van der	Rob	Roobol	Bas	Vliet van	Goverst
Bruijn de	Eric	Hart van der	Daan	Lafaber	Rob	Roopen van	Ferry	Vliet van de	Bennie
Bruijn de	Gerda	Hartzen van	Leo	Lange de	Marijke	Rooien van	Rientje	Vliet van de	Desiree
Bruijn de	Henry	Hartveld	Edwin	Lange de	Wim	Rozendaal	Henk	Vogel	Bert
Bruijn de	Peter	Hatzeman van	René	Langenbach	Frans	Salzmann	Eddie	Vogelaar	Anja
Bruijn de	Richard	Havelaar	John	Langeveld	Aad	Santen van/Zanten van	Henk	Vogelaar	Maria
Bruijn de (Niermans)	Ria	Heemskerck	Tonia	Lauwe van	Odette	Schaap	Miekie	Vogelaar	Marjolien
Bruijn de	Dick	Heijden van der	Brenda	Lauwe van	Frits	Schaap	Suze	Vogelzang	Marcella
Bruijn delde Bruijn	Esther	Heijmans	Cornelis	Leluw van	Sylvia	Schaatsbergen	Michel	Voogs	Jan
Bruijn van de	Aad	Heijnen van	Menno	Leliveld	Jenny	Scheepbouwer	Anlie	Voogs	Margriet
Burg van de	Marry	Heinequin	Victor	Leliveld	Rudy	Schipper	(Johanna Maria)	Vos	Arnold
Burgers	Harlar	Hesling	Jolanda	Leliveld	Tiny (Martina Elizabeth)	Schippers	Marian	Vos	Henk
Buser	Hans	Hoesen/Haynes	Shirley	Lighthart	Joeke	Schippers	Ron	Vos	Koos
Buser	Robert	Hil van den	Ruud	Lighthart	Nellie	Schippers	Asstrid	Vos	Loesje
Butter	Himmer	Hoeben	Irma	Lijntjes	Theo	Schouten	Vos	Vos	Paula
Canninga	Clara	Hoeben	Marleen	Linden van de	Diane	Schouten	Monique	Vos	Sylvia
Cantinga	Cissy	Hoeven van de	Yvonne	Lionar	Saskia	Schram	Imma	Vre(2)de de	Gerard
Cantinga	Yvonne	Hofmeester	Lyda	Looye	Diana	Schrofer (Hageman)	Thea	Vre(2)de de	Frits
Cock de	Shirley	Holling	Monique	Luf	Anita	Schrofer (Ulrich)	Lydia	Vreede de	Margr(2)et
Cock de	Hotzing	Hoog	Scotty	Willeke	Schur	Schuller	Wes	Vries de	Jobert
Cornelis	Mirjam	Hoog	Ruud	Maanen van	Frans	Schuller	Wrolijk	Vriolij	Jacqueline
Cramer	Francisca	Hoogh	Leon	Maanen van	Frans	Schuller	Sonja	Vroman	Tommy
Dam van	Jeffrey	Huifte van	Rob	Maanen van	John	Schuurman(s)	Frits	Wattez	Hester
Dansen van	Corry	Huisman	Arie	Maanen van	Robert	Sienstra of Stienstra!	Sonja	Winkelink	Marijke
Dauphin	Arjan	Huisman	Maria	Mardenborough	Silacuz	Sinstra	René	Wingsen	Margr(2)et
Dauphin (Hout)	Louise	Huisman	Marja	Mardenborough	Maurits	Simons	Wessels	Wurf van de	Jolanda
Dekker	Ad	Huizinga	Jolanda	Meijden van	Edwin	Slagter	Jan	Wessels?	Josje
Dekker	Marianne	Huizinga	Ronald	Meijer	Anne Berendine	Skuter	Cor	Wetering van de	Frans
Depehorst	Ad	Huis	Meijl	Meijl	Kees	Smid	Lia	Wijnbergen	Caroleen
Depehorst	Anita	Hysse/Hyestee	Piet	Meijl	Mirjam	Smid	Yvonne	Wijnbergen	Cees
Dieren van	Ricardo	Hysse/Hyestee	Tom	Mels/Melis	José	Smid	Yvonne	Wijnbergen	Jacqueline
Dijk van	Anneke	Ijnsbergen van	Hijlenbelk	Middelendorp	Jan	Smits	Anita	Wissik	Eric(jk)
Dijk van	Jan Willem	Inemee	Erik	Middelendorp	Jaqueline	Smits	Witte	Witte	Odette
Dijk van	Harcel	Jansen	Middleendorp	Middleendorp	Diapira	Snel	Quira	Zwart	Christina
Dijk van/Dijkman	Patricia	Jansen	Brigitte	Middleendorp	Joit	Snel	Miriam	Zwaandort	Karin
Dijkhuizen	Karin	Jansen	Christina	Middleendorp / Middelburg	Connie	Snel	Peter	Zanten van	Dicky (Richard)
Dijkman	Angelique	Jansen	Hauke	Milan	Joeke	Snijsheувel	Debbie	Zegers	Christus
Doeburg	Harold	Jochens	John	Millarson	Charessa	Snodomtharjdo	Andy	Zijden van de (de Doe)	Cindy
Doeburg	Joels	Jong de	Herber	Moers	Moers	Sonoberg	Hertzog	Zijden van de	Diederik
Doez(2)um van	Ronnie	Jong de	André	Moer	Evert	Spaandond	Iwan	Zwan de	Henk
Dorburg van	José	Jong de	Nelleke	Mohr	Heleen	Spaans	Lex	Zwan van der	Herma
Dorsen van	Ronnie	Jong de	Rudi	Molegraaf	Roy (Ronald)	Spaans	Monique	Zwolschen	Sophiet
Dorsen van	Ati	Jong de	Monterje	Mooijman (Borg)	Ronald	Spanjer	Ronald		
Drenth	Cock	Jongean	Jackie	Moerwa	Danielle	Spiering	Arthur		
	Christian	Jongean	Tineke				Fred		

Ziet u een
oude bekende
er bij staan?
Mail het ons!
Dolly Huisman-Vink,
[m]johnh@kabelloon.nl
Eria Grol-Vink
[m]erna12@xs4all.nl